

RASPORED SVETIH MISA

NED. 13.06.2021. JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	1.ob.Igrec,Petric i Ivančok u 7,30 (Draškovec) 2.Antun i Marija Gosarić i rod. u 9,00 (Donji Kraljevec) <u>3.ŽUPNA sv. MISA u 10,30-(Draškovec)</u> (Za sve župljane žive i mrtve)
Pon. 14.06.2021. Koloman,Robert	1.
Ut. 15.06. Amos,sv.Vid	1.Mijo Slaviček g. u 20,00 (Oporevec)
Sr. 16.06. Aurora,Zlata	1.Na nakanu PSR u 20,00 (Draškovec)
Čet. 17.06. Diogen,Inocent	1.Antun i Andjela Židov;Stjepan i Marija Orehovec; Predrag Lukovnjak u 20,00 (Čukovec)
Pet. 18.06. Marcel,Paula,Ljubo	1.KLEČANJE-SVETA MARIJA 2.Agneza Mate g. u 20,00 (Donji Kraljevec)
Sub. 19.06. Romuald,Gervazije	1.Ivan Mihaljac g. u 20,00 (Draškovec)
NED. 20.06.2021. DVANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	1.Josip Slaviček g. u 7,30 (Draškovec) 2.Ivan i Katarina Gosarić u 9,00 (Donji Kraljevec) <u>3.ŽUPNA sv. MISA u 10,30-(Draškovec)</u> (Za sve župljane žive i mrtve)

Nedjeljni liturgijski Listić župe sv.Rok, Draškovec (za internu upotrebu)
IZDAJE:Župa sv.Rok, Draškovićeva 45.; tel.643007
e-mail; zupni.ured.draskovec@ck.t-com.hr
Web stranica župe; zupa-sveti-rok.hr/hr_HR/
IBAN: PBZ HR8223400091116008876 /za donacije/

Nedjeljni liturgijski listić

ŽUPA SVETOG ROKA- DRAŠKOVEC

Godina XVI - B Broj 23. 13.06.2021.

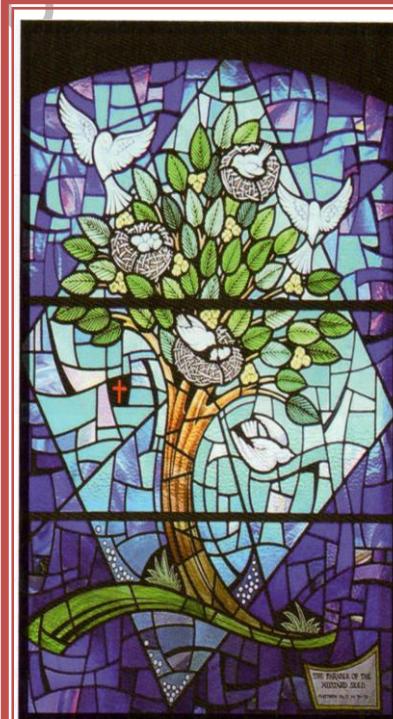
JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Evanđelje Mk 4,26-34
Manje od svega sjemenja na zemlji postane veće od svega povrća.

Čitanje svetog Evanđelja po Marku U ono vrijeme: Isus govoraše mnoštvu: »Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klijia i raste - sam ne zna kako; zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve.«

I govoraše: »Kako da prispodobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prispodobi iznesemo? Kao kad se goruščino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.« Mnogim takvim prispodobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. Bez prispodobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao. Riječ Gospodnja.

Anne Smyth, Prispodoba o goruščinom zrnu, vitraj, 2019.

ZBORNA MOLITVA

**Bože, jakosti onih što se
u te uťaju, snago slabih i
smrtnih, koji su bez tebe
nemoćni: pomozi nam
svojom milošću da vršimo
tvoje zapovijedi i voljom
ti i djelom omilimo.
Po Gospodinu.**

IZ ŽIVOTA NAŠE ŽUPE

Redovni godišnji doprinos za župne potrebe 2021

1.Ivan Vadas,Dravska 20,Draškovec

2.Nada Jurčan,Dravska 30/1,Donji Kraljevec

3.Stjepan Hranjec,Murska 35,Donji Kraljevec

4.ob.Kočić Ivančok,K.Tomislava 12,Hemuševec

5.Katarina Orehovec,Čukovec 101

Hvala svima koji svoje obaveze prema Crkvi ispunjavaju.

Zaručnički tečajevi. u 2021.

Đurđevac-14,15,16 i 17 lipanj 19,00-21,00

Varaždin-18,19,26 i 26. Lipanj 19,00-21,00

HODOČAŠĆE ŽUPE DRAŠKOVEC

Putevima vjere i baštine: ISTRA

20. - 22. 06. 2021.

OTKAZUJE SE RADI MALOG BROJA PRIJAVLJENIH.

**NEĆEMO U DOGLEDNO VRIJEME VIŠE ORGANIZIRATI
ŽUPNA HODOČAŠĆA.**

Uvrede su argumenti onih koji su u krivu.

- Jean-Jacques Rousseau

Sveti Antun Padovanski

790 GODINA OD ANTONOVE REČENICE:"VIDIM MOGA GOSPODINA!"

Korizma te 1231. godina bila je posebno iscrpljujuća za Antuna. Nakon svakodnevnih propovijedi i velikog mnoštva koje ga je slušalo i slijedilo, sv. Antun se po Uskrstu povukao u Camposampiero, mjesto udaljeno 25 km od Padove. Gostoprимstvo mu je pružio grof Tiso. Antun je molio jednostavno sklonište poput čelijice na velikom orahu, u koju se povukao dane provodeći u razmišljanju o Bogu i u obraćanju skromnom narodu tada malenog sela Camposampiera. Noću se spuštao u sklonište koje mu je grof uredio. Ondje je Antun doživio viđenje djeteta Isusa u svojim rukama. U taj prizor osobno se uvjerio grof Tiso prolazeći pokraj Antunove sobice, iz koje je video žarko svjetlo, te provjerio o čemu se radi. Antun ga je zamolio da to nikome ne govori. I grof je to poštivao, sve do Antunove smrti. Nakon toga je ispričao što je video te noći. Osobito težak za Antuna je bio 13. lipnja 1231., dan kada je poželio vratiti se u Padovu, kako bi ondje umro. Vozili su ga na kolima koja su vukli volovi. No, na žalost, nije stigao do Padove. Umro je nadomak grada, u Arcelli, a njegove posljednje riječi bile su: "**Vidim moja Gospodina!**" Antunov pogreb je bio svečan, a pokopan je u crkvi Santa Maria Mater Domini u Padovi. Za života ovdje je intenzivno molio i skupljao duhovnu snagu. Zbog čuda po njegovom zagovoru već nakon smrti, te velikog štovanja Padovanaca, tadašnji papa Grgur IX. proglašio ga je svetim 30. svibnja 1232., 11 mjeseci nakon smrti. Godine 1946. proglašen je naučiteljem Crkve i dobio je naslov "**evandeoski naučitelj**". Taj događaj je proslavljen i u Zagrebu, na Svetom Duhu, gdje se razvila pobožnost prema sv. Antunu, a izgradnja crkve je počela uz 700. obljetnicu njegove smrti, 1931. Slavlje uz proglašenje sv. Antuna "evandeoskim naučiteljem" 13. lipnja 1946. predvodio je tadašnji zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac.

Tanja Maleš

KRISTOV KRALJEVSTVO

Da bi goruščino zrno pustilo opojan miris, ono mora biti istrljano i pritisnuto. Tako je i s Kristovim kraljevstvom. Vjera u Isusa Krista, koji je u svojoj muci i smrti na križu postao to istrljano i pritisnuto goruščino zrno, istrljana je i pritisnuta vjera. Pritisnuta vjera jest vjera u raspetoga Krista, jer vjerom pritišćemo, razapinjemo sebe svijetu i svijet sebi. Vjera je pritisnuta jer zbog Isusa Krista i nas svijet pritišće, progoni nas i dovodi na križ. Ali taj je pritisak za nas oslobođajući jer nam tako pomaže da se što prije i lakše oslobodimo od svijeta, od vidljivoga, i da dodemo do nevidljivoga, vječnoga: »Jer nama nije do vidljivoga, nego do nevidljivoga: ta vidljivo je privremeno, a nevidljivo - vječno.« (2 Kor 4,18)

Kristovo kraljevstvo toliko je plodno da se na njegovim granama mogu gnijezditi ptice nebeske. Njegove su grane dogme, nauk Crkve, apostoli i toliki svetci. U Kristovu kraljevstvu, koje je prisutno već ovdje, na zemlji, u Crkvi, možemo mi, osamljeni vrapci (Ps 102, 8), pronaći svoju domovinu, svoj smiraj u Gospodinu. Zajedno sa Zaručnicom iz Pjesme nad pjesmama i mi smijemo reći: »Što je jabuka među šumskim stablima, to je dragi moj među mladićima; bila sam željna hлада njezina i sjedoh, plodovi njeni slatki su grlu mojem.« (Pj 2,3) I onaj u kojega je došlo Kraljevstvo Kristovo i sám postaje cijelom svojom osobnošću takvo stablo na kojem se bližnji mogu gnijezditi, s kojim se osjećaju prihvaćenima i ljubljenima.

I na koncu, kad se razgranaš, ne zaboravi nikada da sve duguješ milosti, a ne sebi; sve duhu malene i ponizne Gorušice, Krista, a ne duhu svoje ohole veličine; sve uzdanju u Gospodina, a ne »uzdanju u sebe« da ti se ne bio dogodilo sljedeće: »Usporedit ću te, evo, s cedrom libanonskim, lijepih grana, gusta lišća i debla visoka: vrh mu do oblaka seže... Ptice mu nebeske na granama gnijezda savijaju... Lijep on bijaše veličinom i širinom svojih grana; do dubokih voda žilje mu sezaše! Ne bija-hu mu ravni ni cedrovi u vrtu Božjem... Stoga ovako govori Gospod Bog: 'Jer se s rasta uzoholio što mu vrh do oblaka sezaše i srce mu visina zanese, predadoh ga u ruke najmoćnjemu od svih naroda da učini s njim po zloči njegovoj, i odbacih ga!« (Ez 31,3-11)

Ivica Raguž